

Sonja Manojlović
Trad. Pau Sanchis

KAKO STVARI STOJE, NEIZVJESNOST BI BILA
BOGOVSKA STVAR

Kina, 2011

U tloctu doma
najvažniji su zidovi i ograda,
a natkriven prolaz vodi u unutrašnje dvorište
Tu čuče, sklone se od sunca, jedu,
bauljaju djeca sa rasporkom pozadi,
i mali prljavi psi za koje se bojim,
starci zure
Krov, ako je načet, ne popravlja se,
stavi se kamen na najlon
Zemlja je gola, žedna,
ljudski mehanizmi pužu i ostavljaju vlažan trag,
a kad se sunce propne, nasuču se bilo gdje,
na pločniku, usred još ničeg, uz raskošan nasad,
poput zvijezda
na horizontu s kojim se spaja ljudsko more

TAL COM ESTAN LES COSES, LA INCERTESA SERIA
UNA COSA DIVINA

Xina, 2011

Al plànol d'una casa
el més important són les parets i la tanca,
i un pas cobert que du al pati interior
Aquí, a la gatzoneta, resguardats del sol, mengen,
gategen nens amb les bates obertes per darrere,
i gossos petits i bruts, que em fan patir,
vells amb la mirada fixa
El sostre, si s'esquerda, no s'arregla,
s'hi posa una pedra sobre el niló
La terra és nua, assedegada,
els mecanismes humans s'arrosseguen i deixen un rastre humit,
i quan el sol s'encabrita, embarranquen en qualsevol banda,
a la vorera, enmig del no res, vora una esponerosa plantació,
com els estels
a l'horitzó amb què s'uneix la mar humana

AKO SE PRIHVATI KRPELJ

Ako se prihvati krpelj
kažu, kapaj ulje –ono ga guši,
popustit će mu noge, otpast će sam
ili ga čupaj iz svačije žive kože,
pazeć glavu i udove njegove neoštećene sačuvat

Pincete, grifovi razni, kirurška znanja, da,
ali, ništa nije ravno naumu jednostavnom,
kad je pet do dvanaest,
stisak popustit mu treba

Promišljeno zato ga prihvatiš palcem i kažiprstom,
zaokreneš ulijevo na deset, da mu uznemiriš noge,
vratiš do dvanaest, i odeš do dva,
on popušta da se čvršće ukopa,
a ti ga u to opet vratiš na dvanaest,
i, ako hoćeš uz pogjednički krik,
iščupaš prema gore

još treba
oko gladnih mu usta vjenčić nogu,
ne mareć za njega, spalit,
a torbicu tjelesnu prošuplit, zakopat,
kao da je nikad u samog sebe zgusnuo nije

SI S'ENGANXA UNA PAPARRA

Si s'enganxa una paparra,
diuen, aboca-hi oli –això l'ofegarà,
li afluirà les potes, caurà sola
o arrenca-la de pressa de qualsevol pell viva,
amb cura de no trencar-li el cap i les extremitats

Pinces, anses diverses, coneixements quirúrgics, sí,
però res és tan clar com el simple propòsit
quan falten cinc minuts per a les dotze,
que cal afluir una mica

Per això l'agafes sàviament entre el polze i l'índex,
la gires cap a l'esquerra, a les deu, per sacsejar-li les potes,
la tornes a les dotze, i gires cap a les dues,
ella es relaxa per reforçar la seua posició,
i tu la tornes de nou a les dotze
i, si vols, amb un crit de victòria
l'estires cap amunt

i encara:
crema, sense patir per ella,
la guirlanda de les seues potes
al voltant de la boca famolenca,
perfora i enterra'n la bosseta corporal
com si, a dintre, mai s'hi hagués condensat ella